

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-534/13

**Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ir kt.
prieš
Fipa Group Srl ir kt.**

(*Consiglio di Stato* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — SESV 191 straipsnio 2 dalis — Direktyva 2004/35/EB — Atsakomybė už aplinkos apsaugą — Nacionalinės teisės normos, nenumatančios administracijai galimybės įpareigoti užterštų sklypų savininkus, kurie neprisidėjo prie šios taršos, įgyvendinti prevencijos ir žalos ištaisymo priemones ir numatančios tik pareigą padengti administracijos taikytų priemonių išlaidas — Suderinamumas su principu „teršėjas moka“, atsargumo principu, principu, kad reikia imtis prevencijos veiksmy, ir principu, kad žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis“

Santrauka – 2015 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas

1. *Aplinka — Žalos aplinkai prevencija ir jos ištaisyimas — Principas „teršėjas moka“ — SESV 191 straipsnio 2 dalis — Nacionalinių institucijų galimybė ja remtis, siekiant nustatyti prevencijos ir žalos ištaisymo priemones — Nebuvimas*

(SESV 191 straipsnio 2 dalis ir SESV 192 straipsnis)

2. *Aplinka — Žalos aplinkai prevencija ir jos ištaisyimas — Atsakomybė už aplinkos apsaugą — Direktyva 2004/35 — Principas „teršėjas moka“ — Neįmanomumas nustatyti už sklypo taršą atsakingą subjektą arba pasiekti, kad šis imtųsi žalos ištaisymo priemonių — Nacionalinės teisės normos, numatančios sklypų savininkų, kurie neprisidėjo prie šios taršos, pareigą padengti kompetentingos institucijos taikytų priemonių išlaidas — Leistinumumas*

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35)

1. Kadangi SESV 191 straipsnio 2 dalis, kurioje įtvirtintas principas „teršėjas moka“, skirta Sąjungos veiksams, šia nuostata negali remtis privatūs asmenys, siekdami, kad nebūtų taikomos nacionalinės teisės normos, susijusios su patenkančia į aplinkos politiką sritimi, kai netaikomas joks pagal SESV 192 straipsnį priimtas Sąjungos teisės aktas, konkrečiai reglamentuojantis nagrinėjamą situaciją.

SESV 191 straipsnio 2 dalimi taip pat negali remtis kompetentingos aplinkos institucijos, siekdamos nustatyti prevencijos ir žalos ištaisymo priemones tuo atveju, kai nėra nacionalinio teisinio pagrindo.

(žr. 40, 41 punktus)

2. Direktyva 2004/35 dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) turi būti aiškinama taip, kad ja nedraudžiamos tokios nacionalinės teisės normos, pagal kurias tuo atveju, kai neįmanoma nustatyti už sklypo taršą atsakingo subjekto arba pasiekti, kad šis

imtūsi žalos ištaisymo priemonių, kompetentingoms institucijoms neleidžiama įpareigoti už taršą neatsakingo sklypo savininko įgyvendinti prevencijos ir žalos ištaisymo priemones, ir tas subjektas privalo tik padengti kompetentingos institucijos taikytų priemonių išlaidas; šios išlaidos negali viršyti tos teritorijos rinkos vertės, nustatytos įgyvendinus šias priemones.

(žr. 63 punktą ir rezoliucinę dalį)